

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1935 til 31. Marts 1936.

Forhandlingen genoptoges.

Statsministeren (Stauning): Jeg skal, som det er Skik, fremsætte nogle Bemærkninger til de nu hørte politiske Ordførertaler, uden at det dog kan siges at være overvældende meget, som disse giver Anledning til. Min Kollega Finansministeren vil senere beskæftige sig med nogle rejste Spørgsmaal, og forskellige Detailspørgsmaal vil jo blive omtalt af Fagministrene og andre Spørgsmaal, som er berørt, antagelig ved Behandlingen af de Lovforslag, der foreligger eller i en nær Fremtid vil komme til at foreligge.

Jeg beklager naturligvis, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og vistnok andre ikke er tilfredsstillet ved Aabningstalen, som er Grundlaget for den politiske Diskussion, men det er jo i og for sig ikke noget nyt. De samme Misfornøjelsesudbrud har jeg hørt hvert Aar, og hvis jeg lever længe nok, skal jeg høre dem nogle Aar endnu. Navnlig synes jeg, det var et mærkeligt Forlangende, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller fremsatte, at jeg forud skulde angive, hvad der har større eller mindre Vægt eller Værdi for Ministeriet, eller Tidspunkter for Fremsættelse af Forslag, som er bebudet. Jeg tror ikke, at en konservativ Kollega vilde handle anderledes, end jeg har gjort, og kan derfor ikke imødekomme det ærede Medlem med en saadan Angivelse af Vægt og Tidspunkter med Hensyn til de enkelte Forslag.

Man har fra flere Sider talt om Bedringen i Tiden ud fra de Betragtninger, jeg tillod mig at fremsætte, om denne Bedring er varig eller ikke, om jeg har ment, den var af Betydning o. s. v. Jeg synes, det er sagt tydeligt nok, at der er en Bedring i Landbrugets Vilkaar, men det er endnu ganske usikkert, om den vil vedvare. Derfor kan man ikke se bort fra Krisen og dens Indflydelse paa det Omraade, men maa utvivlsomt igen beskæftige sig med de af Tiderne og Forholdene krævede Foranstaltninger. Jeg har endvidere sagt, at der er uomtvistelig Bedring i andre Erhverv, og det er jo sikkert, at dette er Tilfældet. Naar det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen ikke kan opdage nogen Lysning for Arbejderne, maa det være, fordi han ikke har kigget tilstrækkelig dybt i Tingene, eller fordi det

ærede Medlem ikke regner Beskæftigelsesforøgelsen for en Lysning, for en Bedring for Arbejderne. Af en Undersøgelse i en Række Industrier, som i 1931 var Genstand for Konkurrence fra Ulandet, ses, at der er en væsentlig forøget Beskæftigelse. Den naturligt formidskede Import paa de forskellige Omraader, formindsket oprindelig af andre Grunde, har jo bidraget væsentlig til denne Forøgelse af Beskæftigelsen. Jeg skal nævne nogle enkelte Eksempler. Tobaksindustrien viser i August 1934 8 pCt. flere beskæftigede end i August 1931. Tekstilindustrien viser en Stigning i Beskæftigelsen i 1932, 1933 og 1934. Bomuldsvæverierne viser, at man i Sommer havde 80 til 90 pCt. flere Arbejdere end i 1931. Trikotagefabrikkerne havde i Foraaret 70 pCt. Stigning i Forhold til 1931; siden Foraaret er der dog sket nogen Nedgang i Beskæftigelsen. Uldspinderierne og Klædefabrikkerne havde i Aaret 1934 40 til 50 pCt. flere i Arbejde end i 1931. Paa samme Maade viser Konfektionsindustrien betydelig forøget Beskæftigelse, og dette er jo givetvis det forklarende Grundlag for den stærkt forøgede Beskæftigelse i Tekstilindustrien, specielt Klædefabrikationen. Garverierne viser i 1934 50 pCt.s Forøgelse i Forhold til 1931. Skotøjsindustrien viser i August 27 pCt. mere end i 1931. Saadan kunde man fortsætte med forskellige andre Industrier, Porcelæn, Glasvarer, Metal- og Jernvareindustrierne og saa fremdeles, og jeg skulde tro, at denne forøgede Beskæftigelse ikke blot er en almindelig Bedring for Indehaverne af Bedrifterne, men ogsaa maa siges at være en uomtvistelig Bedring for Arbejderne gennem den dermed formidskede Arbejdsløshed. Men Trods alt, som saaledes kan læses ud af Forholdene i Øjeblikket, er der ganske utvivlsomt fremdeles Grund til at føle sig usikker.

Der er ikke nogen kraftig Bedring ude i Verden og ikke nogen Ændring i den økonomiske Politik, der i saa høj Grad har bidraget til eller nødvendiggjort den ændrede Politik herhjemme, og vi er fremdeles som hidtil henvist til at ordne Nationens Forhold paa bedste Maade, efterhaanden som Forholdene kræver det, og paa den Maade, som Forholdene til enhver Tid kræver det. Derfor er det ogsaa ganske selvfølgelig, at nogen egentlig omfattende Plan for alle Sider af Erhvervslivet aldeles ikke lader sig tilvejebringe paa en saa usikker Grund som den, Verden, ogsaa vi, i Øjeblikket befinder sig paa.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen beklagede, at Sommersamlingen ikke gav Re-